

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 27.4.2018
Sayı: 505

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Köy Enstitüleri gerçeğinin gelecek kuşaklara aktarılması için bina ve arazi durumlarının tespiti, korunması, restore edilmesi, arşivlerinin ortaya çıkarılması, iyileştirme ve onarım çalışmalarına öncülük edecek bilgi, belge ve resimlerin toplanarak arşiv ve müze oluşturulması, bu yapıların eğitim merkezine dönüştürülmesi veya en yakın üniversiteye bağlı eğitim fakültelerinin kapsamına alınarak yaşatılması amacıyla Anayasanın 98 ve İçtüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılması konusunda gereğini arz ederiz.

Fatma Kaplan Hürriyet
Kocaeli Mv.

Kadim Durmaz
Tokat Mv.

Ali YİĞİT
İzmir Milletvekili

ÖNÜRSAL ADIGÜZEL
İstanbul

Kilihat Yeşil
Ankara

Kemal Zeybek
Samsun

Ar. Enurit Mv.
Manisa

Othman SARIBAC
Bursa

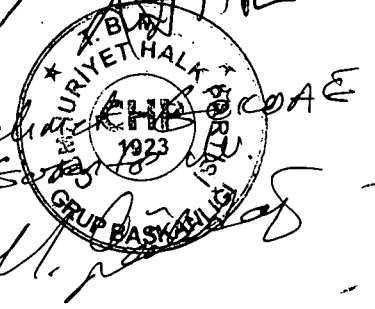
Hayke Mv.
Kandı Mv.

Ahmet AKIN
Balıkesir Mv.

ÖZKAN YALIN
Uşak Mv.

Zur Allah
Gazni

Muna' Gac
Amnaw

500... Sayılı Meclis Araştırması Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Muhsin Akaydin	Ankara	dll
Yakup Akkaya	İstanbul	Yakup Akkaya
ALI ÖZCAN	İSTANBUL	Ali Özcan
Hüseyin Yıldız	Aydın	Hüseyin Yıldız
Mustafa Ali ZARAY	İzmir	Mustafa Ali ZARAY
Muhammed Erkek	Çankırı	U. f
İbrahim KAYAN	Kırklareli	İbrahim KAYAN
Hamit Hamitoglu	Balıkesir	Hamit Hamitoglu
Dr. Yusuf Güllü	İstanbul	Dr. Yusuf Güllü
Nuray Altın Kaya	Bursa	Nuray Altın Kaya
Elif Dön TORUN	ADANA	Elif Dön TORUN

GEREKÇE

Adı bilişim ve iletişim gibi sözcüklerle anılan çağımızda, ülkemizde hala birçok insan eğitim hakkından yeterince yararlanamamaktadır. Bireylerin eğitim süreci çoğu kez ekonomik nedenlerle veya siyasal, kültürel ve sosyal nedenlerle sekteye uğramaktadır. Diğer taraftan, eğitim sürecine katılanlara paylaşımcılık yerine bireyciliğin, dayanışmanın yerine rekabetçiliğin, yaratıcı bilgi yerine ezberciliğin ön plana çıkarıldığı bir model sunulmaktadır. Eğitim süreci, topluma hitap eden diğer kültürel ve sosyal kurumların da etkisiyle var olan eşitsizlikçi sistemi yeniden üretmekte, kendine ve topluma yabancılaşmış bireyler ortaya çıkarmaktadır. Bu bağlamda, ülkemizde bir dönem kurulmuş ve gerek aldığı övgülerle, gerek hakkında yapılan eleştirilerle geniş yankı uyandırmış olan, üretirken öğrenen öğrenirken üreten Köy Enstitüleri gerçeğinin, gelecek kuşaklara aktarılması önemli bir toplumsal sorumluluktur.

Hazırlıkları 1935'te başlatılıp 1937'de denemesine girişilen ve 1940'ta yasallaşan Köy Enstitüsü sistemi; Cumhuriyet aydınlanmasının eğitim alanındaki en özgün ve ses getiren bir uygulamasıdır. 17 Nisan 1940'ta kabul edilen 3803 sayılı Köy Enstitüleri Kanunu'yla ülke gerçeklerine uygun, bilimsel temellere dayanan bir eğitim modeli yaşama geçirilmiştir. Köy Enstitüleri modeli bugünkü eğitim sisteminden çok farklıdır. Bu farklılıklara birey açısından bakıldığında düşünce becerilerini kışkırtan, sorumluluk bilinci veren, çok yönlü gelişimi destekleyen, üreten ve öğrencileri mesleğe ve sanata yönelten karma bir eğitim sistemidir.

İnsanlarımızı, bilimin aydınlığında, bilinçli bir liderlikle kendi yazgısını değiştirmeye yöneltmeyi amaçlayan Köy Enstitüleri gerçeği döneminin en ilerici eğitim reformu olarak kabul edilmektedir. 2. Dünya Savaşının sınırlarımıza dayandığı, kuraklık ve kıtlığın kol gezdiği bir dönemde başlatılan bu hareketle 700 bina yapılmış, çağdaş yöntemler ve bilimsel veriler ışığında eğitim gerçekleştirilmiş, hastalıklarla mücadelede bilinçlenme sağlanmış, binlerce dekar boş arazi işlenmiş, milyonlarca ağaç yetiştirilmiş ve demokrasinin sözle değil yaşanarak öğrenilebileceği kanıtlanmıştır.

Köy Enstitülerinde uygulanan eğitim ve öğretim yöntemi, "öğrenciyi merkeze" koymuş ve onun etkin kılınmasını temel almıştır. Enstitülerde yaşam, "birliktelik, katılım, yetki ve sorumluluk" eksenlerine oturtulmuştur. Ekip çalışmaları ve bireysel etkinlikler, öğrenci kişiliğinin geliştirilmesi açısından vazgeçilmez koşul olarak benimsenmiştir. Köy Enstitüsü sisteminin hem kuramcısı, hem de kurucusu olan İsmail Hakkı Tonguç'un geliştirdiği "iş okulu" anlayışı ile genel kültür ve beceriler yanında edebiyat, resim, müzik ve spor gibi etkinliklerle beraber halk kültürünün tüm özellikleri enstitülere taşınıp korunmaya çalışılmıştır. Hiç kuşkusuz Köy Enstitülerini, 1940'lı yıllardaki özgünlüğü ile kurma düşüncesi, üzerinde tartışılacak bir konudur. Ancak toplumsal kalkınmaya destek veren benzersiz bir eğitim deneyimi olan Köy Enstitülerinin ülkemizin kalkınmasında büyük bir öneme sahip olduğu açıktır.

Bu model şimdi bütün dünyada tartişılan yüksek öğretimde probleme dayalı öğretme modeline çok benzediği gibi, Avrupa Birliği'nin başlattığı Leonardo Da Vinci sisteminin yıllar önce uygulanan bir benzeri olarak da önemini ve güncelliğini korumaktadır. Japonya ğitim sistemi bu örnek üzerine inşa edilmiştir.

Nitekim bu çerçevede Gnen Köy Enstitüsü mekanı koruma altına alınmış, restore edilmiş ve ismi Süleyman Demirel Üniversitesi Gnen Köy Enstitüsü Meslek Yüksekokulu Kampusu olarak değiştirilmiştir.

Bu bağlamda Cumhuriyetin aydınlanma hedefleri, ülke koşulları ve bilimsel veriler ışığında uygulanmış başarılı bir sentezin ürünü olan Köy Enstitüleri gerçeğinin gelecek kuşaklara aktarılması için bina ve arazi durumlarının tespiti, korunması, restore edilmesi, arşivlerinin ortaya çıkarılması, iyileştirme ve onarım çalışmalarına öncülük edecek bilgi, belge ve resimlerin toplanarak arşiv ve müze oluşturulması, bu yapıların ğitim merkezine dönüştürülmesi veya en yakın niversiteye bağlı ğitim fakültelerinin kapsamına alınarak yaşatılması amacıyla Anayasanın 98 ve İçtüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılması konusunda gereğini arz ederiz.

